

DWY GAN.

CAN JONATHAN J. THOMAS,

(NATHAN DDU O LYWEL.)

Y GENADWRI.

TON—*Y Tri Thrawiad.*

PAN ydoedd gweithredædd
Anafus dan nesoedd,
Twyll trais, a therfysgoedd rhwng lluoedd y llawr;
A'r gonest, er tristwch,
Dan wallus dywyllwch,
Yn rhodio mewn d'ryswch rhodresfawr.

Duw Ion o'i dirioni,
Anfonodd o fyny,
Ei dêr genadwri, er lloni pob llu;
'R efengyl dragwyddol,
Dda, ddinam, ddyddanol,
'Rhon gaed yn gynoesol gan Iesu.

Gan Iesu, deyrn grasol,
 Wir hael, y mae'r rheol,
 Un anghyfnewidiol a bywiol i'r byd ;
 Trwy hon ca'r crediniol
 Ei ddoniau dyddanol,
 A'i Ysbryd cain nerthol ni wrthyd.

Da hollawl ewyllys
 Rhi* nef i rai 'nafus,
 Yw rhoddi'n gariadus ei felys ddawn fâd ;
 Gwell trysor nâ'r aur-coeth,
 A renir i'r annoeth,
 O gyfoeth cynnil-doeth ein Hael-Dad.

Am roi'r ddawn i ddynion,
 Bydd mawl gan angylion ;
 A saint yr uchelion, llu tyrfion y Tad,
 A felys gyd-folant,—
 Pob enaid, pawb unant,
 I roddi'r gogoniant ar ganiad.

I'r dyfroedd godidog,
 Gwahoddir chwi'n serchog,
 Y sych, y newynog, a'r llwythog yn llu ;
 Pob rhinwedd a feddant,
 Eich loesau achlesant,
 Cewch sicrwydd nas methant eich maethu.

Mae'r diafol a'i weision
 Yn llunio cynllwynion,
 Er rhwystro'r bendithion i ddynion gan Dduw ;
 Er hyn eu gwawl nerthol,
 Fal ffrwd anorchfygol,
 Ddylifa'n gynnyddol, gwn, heddyw.

Y TRYSOR O'R MYNYDD.

TON—*Belisle March.*

O GUMORA fe gymmerwyd,
 A rhoddwyd ini'n rhad,
 O ddirfawr draserch, ddihafal drysor,
 Modd tēr gan Iōn, ein Tad ;
 Trwy anfon angel, fal pan ddoi ingoedd
 Ar luoedd daear lawr,
 Y cai a goeliai ddiogelwch
 Yn nydd y digter mawr.
 Y gain efengyl gu
 Anfonodd Naf i ni,
 Yn nawdd didwyll awdurdodol,
 Dda, freiniol oddi fry,
 Rhag rhuthr alaeth certh gythreuliaid,
 Ynghyd â'r bleiddiaid blin,
 Sy'n bel eu lluniaeth wrth gynllwynio,
 Gan rithio i dwyllo dyn.
 A'r offeiriadaeth wiw,
 'Nol urdd a threfn Mab Duw,
 Gallu o fywyd annherfynol,
 Rhinweddol, rasol ryw,
 Grym yr adgyfodiad cynta',
 Nerth y Jehofa mawr ;
 Dyma drysor ymddiriedwyd
 Mewn llestri priddion llawr.

Dyma'r deyrnas welodd Daniel
 Dihafal yn ei hynt,
 Yr hon mor lluniaidd a fu'n lloni
 'Rhen gain brophwydi gynt ;

Am hon dysgwylodd, mewn dwys galon,
 Holl weision dewrion Duw,
 A throsti'n fanwl taer erfyniodd
 A gweddiodd Iesu gwiw.
 Yr oruchwyliaeth fawr
 Ar goedd, mor deg ei gwawr;
 Cyflawnder siriol yr amseroedd,
 Er adfer lluoedd llawr;
 A dwyn gogoniant y milflwyddiant
 I mewn mewn llwyddiant llon,
 A gwneyd yr Iesu'n deyrn urddasol,
 Modd breiniol, ger eu bron.
 'Nol hyn santeiddrwydd fydd
 Ar ffrwynau'r cadfeirch rhydd,
 A gwir heddwch, mwyn gwareiddiol,
 Yn ol ei reol rydd.
 Derfydd galar ac wylofain,
 Y rhyfel certh a'r haint;
 Bydd hedd y Duwdod rhwng bwystfilod,
 Er syndod i'w holl Saint.

[Cyhoeddwyd, trwy ganiatâd, Ebrill 26, 1851.]